



MHMPXPCEI4X9

Toto rozhodnutí nabylo
právní moci dne 6.2.2020
od Magistrát hl. m. Prahy
V Praze dne 12.3.2020

RailCity Vyšehrad s.r.o.

Svobodova 86/2

120 00 Praha 2
Toto rozhodnutí je vykonatelné

dne 10.3.2020

Odbor OPP

Magistrátu hl. m. Prahy

-22-

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

JUDr. Alena Cibulková

236 003 203

Počet listů/příloh: 26/0

Datum:

Vypraveno dne

07.10.2019

08 - 10 - 2019

Č. j.: MHMP 1969135/2019

Sp. zn.:

S-MHMP 1650278/2018 Cibulková

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZOP), **rozhodl** podle ustanovení § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), a ustanovení § 93 ZOP **t a k t o :**

I.

Právní osoba **RailCity Vyšehrad s.r.o.**, se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2, vlastník nemovitosti č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, která je kulturní památkou, **se uznává vinnou** z přestupků dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona, kterých se dopustila v jednočinném souběhu tím, že v období od 13. 12. 2018 do 28. 2. 2019 neplnila povinnosti uložené vlastníkovu kulturní památky v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, když dopustila, že na kulturní památce č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2:

- došlo k masivnímu a plošnému odpadnutí omítkové vrstvy se štukovou výzdobou na severovýchodním (dále jen SV) křídle objektu vpravo od centrální části fasády směrem do ulice, a to vlivem plošného zatečení skrz střešku (celá část 2. NP nad záchytnou sítí a část pod ní), zdivo zjevně vlhké, zbytky omítek a štuků byly splaveny na chodníku pod místem dopadu,
- z fasád směrem do ulice průběžně odpadávají kusy štukové výzdoby, omítek a cihelného zdiva ve fragmentech, které většinou zachytí ochranná vysutá konstrukce se sítí,

- plošně odpadly štukové výzdoby, omítky a konstrukční prvky stavby (především římsa jižní fasády směrem k nástupišti je v plošném rozpadu materiálu). Na východní straně štuková výzdoba již téměř plošně chybí a dochází k postupnému rozpadu cihelného zdiva, na západní straně již téměř odpadla štuková výzdoba, fragmenty jsou dochovány,
- střecha přístřešku nástupiště není kompaktní a funkční, v místě světlíků chybí skleněné desky a dohází k přímému zatékání vody na dlažbu, okapy a svody zcela chybí, dlažba přístřešku je místy propadlá a pokračuje její plošná destrukce, kusy dlažby jsou poházeny v ploše mezi přístřeškem a kolejištěm dráhy, chybějící systém odvodu dešťové vody nad přístřeškem nástupiště a na straně budovy orientované ke kolejišti (chybí okapy a svody), vytlučená a chybějící historická dlažba na nástupišti, rozsáhlý propad konstrukce podlahy nástupiště na více místech – provizorně zakryto, dřevěné boční stěny přístřešku nástupiště jsou celoplošně v havarijním stavu,
- zdivo je v havarijním stavu (především v horní části fasád ve styku se střechou, plošný rozpad atik, pravděpodobně opukových říms a nároží stavby), provizorně provedené lokální přešpicování je nefunkční, místy již odpadlé,
- pod atikou chybí či jsou poškozené části prejzů kryjící štukové římsy,
- provizorní zakrytí střechy je místy vadně/neodborně položené a odchlíplé (stav dobře pozorovatelný především ze strany kolejiště), provizorní krytina nedoléhá k rovině střechy, či ji výrazně přesahuje, odtoková voda poté dopadá na nižší zděné části staveb a tím narušuje zdivo a omítky resp. štukovou výzdobu, které následně dále degradují,
- chybějí okapy a je nefunkční systém odvodu vody ze střech hlavní budovy, což má za následek plošné zatékání vody do zdiva fasád,

tedy 1. nepečovala o zachování kulturní památky, 2. neudržovala ji v dobrém stavu a 3. nechránila ji před ohrožením, poškozením a znehodnocením.

Nemovitost č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2 je kulturní památkou zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek pod r. č. 50534/1-2274 a nachází se na území památkové rezervace v hl. m. Praze, prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze.

II.

MHMP OPP ukládá právnické osobě **RailCity Vyšehrad s.r.o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2**, dle ustanovení § 41 odst. 1 ZOP, § 46 odst. 1 a § 35 odst. 5 písm. a) památkového zákona **správní trest úhrnné pokuty** ve výši **300 000 Kč** (slovy třístatisíc korun českých).

III.

MHMP OPP ukládá právnické osobě **RailCity Vyšehrad s.r.o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2**, dle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP ve spojení s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, **povinnost nahradit náklady řízení** ve výši **1 000 Kč** (slovy jedentisíc korun českých).

Pokuta a náhrada nákladů řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. 0558, v. s. **4200001672**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

Dotčená nemovitost je kulturní památkou zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek pod r. č. 50534/1-2274 a nachází se na území památkové rezervace v hl. m. Praze, prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze.

MHMP OPP dne 18. 10. 2018 obdržel podnět Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Praze (dále jen NPÚ), č. j. NPÚ-311/78894/2018 ze dne 18. 10. 2018, ve kterém NPÚ oznamuje, že dne 4. 10. 2018 v rámci své činnosti zjistil, že objekt kulturní památky nádraží Vyšehrad se nachází ve stavu dlouhodobého zanedbávání údržby, který ve svém konečném důsledku může přejít v havarijní stav. Došlo k masivnímu zatečení vody přes provizorně zakryté střechy do nosného obvodového zdiva objektu, zejména na jižní straně, ale i na severovýchodním nároží. Absentují zejména okapové svody a řádné zajištění střechy a krovů. Dochází k propadávání perónu do přízemních prostor objektu, opady omítek, zdiva a střešní krytiny na všech obvodových stěnách objektu.

Součástí oznámení NPÚ byla přiložená fotodokumentace pořízená z veřejně přístupného místa okolní komunikace ze dne 4. 10. 2018.

Z výpisu LV Katastru nemovitostí MHMP OPP zjistil, že vlastníkem nemovitosti č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2 je subjekt RailCity Vyšehrad s.r.o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2 (dále též jako odpovědný subjekt, účastník řízení, obviněný). Tato skutečnost byla ověřena taktéž výpisem z evidence ROS.

MHMP OPP zjistil ze spisové evidence, že s vlastníkem nemovitosti, ve vztahu k dotčené nemovitosti, vedl již v minulosti nápravné správní řízení za porušení povinností stanovených vlastníku kulturní památky na základě památkového zákona. Konkrétně s ohledem na neutěšený stav objektu bylo vydáno rozhodnutí o uložení opatření Sp. zn. S-MHMP 1341820/2016, č. j. MHMP 813802/2017 ze dne 22. 5. 2017. Tímto rozhodnutím MHMP OPP uložil vlastníku nemovitosti provést nápravná opatření s lhůtou pro jejich splnění, a to v zájmu ochrany hodnot předmětné nemovitosti (odstranění nefunkčních tenkých plachet ze střechy a jejich nahrazení pevnou krytinou /např. dřevotřískou a pevnou folií, provizorní plechová krytina apod./; revize stávajících a zprovoznění a doplnění chybějících žlabů a okapních svodů; zajištění degradujícího zdiva v místech bez štukové výzdoby vápennou maltou; zajištění dokumentace štukové výzdoby /sejmutí otisků či 3D scan/; statické zajištění všech propadlých částí stropů a podlah, tzn. vyjmutí uhnílených trámů a jejich nahrazení novými, mykologické a fungicidní ošetření okolních konstrukcí a doplnění rákosníků a následně omítek, to vše do 90 dnů od právní moci rozhodnutí o uložení opatření).

MHMP OPP pro informaci uvádí, že se jedná o práce, které mají především zabránit pronikání vody do objektu, aby nedocházelo k dalšímu narušení konstrukcí nemovitosti a k zajištění alespoň toho, aby se tak škody na kulturní památce dále nezvětšovaly. Nosné konstrukce

objektu tvoří základní hodnotu památky, na jejichž existenci je závislá samotná existence objektu. Není třeba zdůrazňovat, že náklady na včasné zajištění ochrany nosných konstrukcí jsou minimální, oproti škodám, vzniklým v důsledku zanedbání povinné péče o kulturní památku, ke kterým by mohlo dojít v případě dalšího negativního dlouhodobého působení vody, mrazu a dalších povětrnostních vlivů.

Proti tomuto rozhodnutí odpovědný subjekt podal odvolání, které bylo rozhodnutím Ministerstva kultury Sp. zn. MK-S 8509/2017 OPP, čj. MK 50180/2017 ze dne 10. 8. 2017 zamítnuto a rozhodnutí MHMP OPP čj. MHMP 813802/2017 ze dne 22. 5. 2017 potvrzeno (rozhodnutí o uložení opatření nabylo právní moci dne 21. 8. 2017).

Dne 27. 11. 2017 obdržel MHMP OPP sdělení odpovědného subjektu, ve kterém uvedl, že plechová krytina bude na střechu instalována ke dni 30. 11. 2017, bylo provedeno zajištění degradujícího zdiva v místech bez štukové výzdoby vápennou maltou, 3 D scan štukové výzdoby byl proveden a byla provedena revize stávajících a zprovoznění a doplnění chybějících žlabů a okapních svodů.

U provedení statického zajištění všech propadlých částí stropů a podlah, tzn. vyjmutí uhnílych trámů a jejich nahrazení novými, mykologické a fungicidní ošetření okolních konstrukcí a doplnění rákosníků a následně omítek požádal odpovědný subjekt o prodloužení lhůty ke splnění tohoto opatření o 6 měsíců, neboť tyto práce jsou plánovány v rámci probíhajících prací na stavbě v souladu s vydaným stavebním povolením.

Dne 1. 12. 2017 provedl MHMP OPP obhlídku uvedené kulturní památky z veřejně přístupného místa, neboť odpovědný subjekt neumožnil provedení obhlídky z vnitřních prostor. Bylo zjištěno, že plachty, kryjící střechu byly částečně nahrazeny plechovou krytinou (nutno řešit detaily spojů a hran krytiny tak, aby nedocházelo k zatékání do krovu), zprovoznění žlabů a okapních svodů nebylo možno ověřit, lokálně bylo provedeno zajištění degradujícího zdiva vápennou maltou, dokumentace štukové výzdoby (3D scan) nebyla předložena a statické zajištění všech propadlých částí stropů a podlah, tzn. vyjmutí uhnílych trámů a jejich nahrazení novými, mykologické a fungicidní ošetření okolních konstrukcí a doplnění rákosníků a následně omítek nebylo možno ověřit.

MHMP OPP opakovaně žádal odpovědný subjekt o zpřístupnění kulturní památky za účelem ověření, zda byly provedeny práce, uložené odpovědnému subjektu shora uvedeným rozhodnutím (přípisy ze dne 4. 12. 2017 a 10. 1. 2018). Odpovědný subjekt se vždy omluvil a nemovitost nezpřístupnil, nebylo tedy možno ověřit stav interiéru uvedené kulturní památky.

Pro informaci MHMP OPP uvádí, že vydal závazné stanovisko čj. S-MHMP 1180739/2013 ze dne 6. 6. 2014 ve věci rekonstrukce nádraží Vyšehrad, č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, spočívající ve stavebních úpravách interiéru historické budovy nádraží a její propojení s novostavbou budovy A, novostavby objektů A a B, umístěných vedle historické budovy nádraží Vyšehrad, jejich připojení na inženýrské sítě a sadové a terénní úpravy v jejich okolí. Toto závazné stanovisko bylo jedním z podkladů pro vydání stavebního povolení. Práce na obnově kulturní památky dosud nebyly započaty.

Na základě podnětu NPÚ ze dne 18. 10. 2018 vyzval MHMP OPP přípisem ze dne 22. 11. 2018 odpovědný subjekt, aby dne 13. 12. 2018 zpřístupnil dotčenou kulturní památku za účelem ověření jejího stavu, a to exteriéru, ale především interiéru. Odpovědný subjekt nezpřístupnil kulturní památku, a proto MHMP OPP pořídil fotodokumentaci z veřejně přístupného místa a pořídil fotodokumentaci exteriéru, která je součástí spisu. Přípisem ze dne 17. 12. 2018 vyzval MHMP OPP opakovaně odpovědný subjekt, aby dne 8. 1. 2019 zpřístupnil dotčenou kulturní památku. Odpovědný subjekt požádal o odročení prohlídky z důvodu zahraniční pracovní cesty příslušného oprávněného zástupce odpovědného subjektu. MHMP OPP dne 8. 1. 2019 ověřil stav nemovitosti z veřejně přístupného místa a pořídil fotodokumentaci exteriéru, která je součástí spisu.

MHMP OPP přípisem ze dne 14. 1. 2019 opětovně vyzval odpovědný subjekt, aby zpřístupnil kulturní památku, a to dne 5. 2. 2019. Odpovědný subjekt opět kulturní památku nezpřístupnil, a to z důvodu kolize termínů příslušného oprávněného zástupce odpovědného subjektu.

Dne 4. 2. 2019 obdržel MHMP OPP od Městské části Praha 2, odboru výstavby Oznámení o pokračování řízení a pozvání k ústnímu jednání čj.: OV/067748/2018/Nova ze dne 23. 1. 2019, kterým současně nařídil k projednání žádosti ústní jednání spojené s ohledáním na místě na den 12. 2. 2019 se schůzkou pozvaných před vchodem do objektu nádraží Vyšehrad. Toto ohledání se z důvodu omluvy odpovědného subjektu nekonalo, MHMP OPP pořídil dne 12. 2. 2019 fotodokumentaci z veřejně přístupného místa.

MHMP OPP přípisem ze dne 5. 2. 2019 opakovaně vyzval odpovědný subjekt, aby zpřístupnil kulturní památku, a to dne 19. 2. 2019. Odpovědný subjekt požádal o odročení kontrolní prohlídky, z důvodu časové vytíženosti příslušného oprávněného zástupce odpovědného subjektu. MHMP OPP dne 19. 2. 2019 ověřil stav nemovitosti z veřejně přístupného místa a pořídil fotodokumentaci exteriéru, která je součástí spisu.

Z uvedeného je zřejmé, že ani přes opakované výzvy ke zpřístupnění kulturní památky odpovědný subjekt zpřístupnění neumožnil, a nebylo tak možno ověřit stav interiéru dotčené kulturní památky.

Shora uvedenými obhlídkami nemovitosti č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, která je kulturní památkou, bylo zjištěno, že došlo k masivnímu a plošnému odpadnutí omítkové vrstvy se štukovou výzdobou na SV křídle objektu vpravo od centrální části fasády směrem do ulice, a to vlivem plošného zatečení skrz střechu (celá část 2. NP nad záchytnou sítí a část pod ní), zdivo bylo v době prohlídek zjevně vlhké, zbytky omítek a štuků byly splaveny na chodníku pod místem dopadu.

Z fasád směrem do ulice průběžně odpadávají kusy štukové výzdoby, omítek a cihelného zdiva ve fragmentech, které většinou zachytí ochranná vysutá konstrukce se sítí, v době prohlídek byly tyto fragmenty zaznamenány i mimo tuto síť dále na chodníku. Toto provizorní zabezpečení tedy zcela neplní svou funkci.

Plošné odpady štukové výzdoby, omítek a konstrukčních prvků stavby (především římsa jižní fasády směrem k nástupišti je v plošném rozpadu materiálu – pravděpodobně opukové desky) jsou pozorovatelné po celém plášti budovy. Na východní straně štuková výzdoba již téměř plošně chybí a dochází k postupnému rozpadu cihelného zdiva, na západní straně již téměř odpadla štuková výzdoba, fragmenty jsou dochovány.

Střecha přístřešku nástupiště není kompaktní a funkční, v místě světlíků chybí skleněné desky a dochází k přímému zatékání vody na dlažbu. Okapy a svody zcela chybí. Dlažba přístřešku je místy propadlá a pokračuje její plošná destrukce. Kusy dlažby jsou poházeny v ploše mezi přístřeškem a kolejištěm dráhy.

Okna jsou místy vysklena a otevřena, při kontrole 19. 2. 2019 bylo zaznamenáno poškození oken v centrální uliční části (odlomení okapnice a klapačky), pravděpodobně snahou o násilné vniknutí do objektu.

Z výše uvedeného je zřejmé, že vlastník nemovitosti porušuje povinnosti uložené mu památkovým zákonem, trvale o kulturní památku nepečuje, čímž dochází k její neustálé postupné devastaci.

Vzhledem ke skutečnosti, že byla správním orgánem poskytnuta vlastníku kulturní památky dostatečně dlouhá lhůta k dobrovolné nápravě závadného stavu na nemovitosti a stále dochází k další postupné degradaci konstrukcí, fasády i výplňových prvků kulturní památky, správní orgán rozhodl dne 21. 2. 2019 o zahájení řízení o přestupku s vlastníkem dotčené kulturní památky pro podezření z naplnění skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona, kterého se měl dotčený subjekt dopustit tím, že jako vlastník kulturní památky r. č. 50534/1-2274 - nemovitosti č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2 porušuje povinnosti uložené vlastníkovu kulturní památky stanovené v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, a to povinnosti na vlastní náklad pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením a znehodnocením.

MHMP OPP dodává, že se snažil zpočátku méně autoritativní formou upozornit vlastníka na závady kulturní památky, poskytnout mu dostatečný čas k provizorní ochraně nemovitosti před jejím dalším chátráním v souladu s požadavky orgánu památkové péče. Odpovědný subjekt však této možnosti nevyužil.

Zde je třeba připomenout, že prvotním cílem památkové péče není ukládání sankcí, ale dosažení stavu, kdy kulturní památka není ohrožována nebo poškozována. Jelikož vlastník nemovitosti nekonal, byl správní orgán povinen přistoupit k zahájení řízení o přestupku.

MHMP OPP ve svém oznámení zkonstatoval, že dle ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona je vlastník kulturní památky povinen na vlastní náklad pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením. Kulturní památku je povinen užívat pouze způsobem, který odpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě a technickému stavu.

MHMP OPP dále uvedl, že ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona stanoví několik skutkových podstat, že právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nepečuje o zachování kulturní památky, neudržuje ji v dobrém stavu a nechrání ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením, nebo kulturní památku užívá způsobem, který neodpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě nebo technickému stavu. Za tento přestupek může MHMP OPP dle ustanovení § 35 odst. 5 památkového zákona uložit pokutu až do výše 2 000 000 Kč.

Oznámení o zahájení řízení o přestupku (včetně předvolání k ústnímu jednání) bylo odpovědnému subjektu doručeno dne 28. 2. 2019 a tímto dnem bylo řízení o přestupku zahájeno.

Dle ustanovení § 69 ZOP se doručením tohoto oznámení podezřelý z přestupku, subjekt RailCity Vyšehrad s.r.o., stal obviněným.

MHMP OPP v souladu s ustanovením § 80 odst. 2 ZOP oznámil obviněnému, že v dotčeném případě nařídil ústní jednání, neboť to shledal nezbytným pro plné zjištění stavu věci, a to na den 20. 3. 2019 v 10.00 hod.

Dne 18. 3. 2019 obdržel MHMP OPP žádost odpovědného subjektu o odročení jednání z důvodu nemožnosti oprávněného zástupce odpovědného subjektu zúčastnit se jednání, neboť je na zahraniční pracovní cestě.

Přípisem ze dne 22. 3. 2019 předvolal MHMP OPP odpovědný subjekt opětovně k ústnímu jednání, a to na den 17. 4. 2019.

Dne 17. 4. 2019 se na MHMP OPP konalo ústní jednání o přestupku, ke kterému se dostavil zástupce obviněného Mgr. Petr Buluška, advokát, ev. č. ČAK 17115, se sídlem Poděbrady, nám. T. G. Masaryka 256/40 na základě plné moci ze dne 16. 4. 2019, který do protokolu uvedl, že: „odmítá, že by danou kulturní památku nechránili před poškozením, tak je vytýkáno správním orgánem. Údajná zjištění správního orgánu uvedená v zahájení správního řízení o stavu kulturní památky je nucen označit za sporná, nepodložená a v mnohém v podstatě zkreslující. Valná část z těchto zjištění zdejšího orgánu totiž vyvěrá pouze z povrchního seznámení se stavem kulturní památky. Tato zjištění byla totiž formulována pouze na základě pohledu z ulice, bez jakéhokoliv ohledání, ačkoli se jedná o prvky atiky, střechy atd., tedy o místa pro účely řádného prozkoumání pouhým pohledem dosti vzdálená. Dále bychom rádi upozornili na skutečnost, že za dobu, kdy je kulturní památka ve vlastnictví naší společnosti, tato doznala pouze zanedbatelného zhoršení. Došlo totiž k mírnému zhoršení pouze těch částí kulturní památky, které jsou v rámci připravované rekonstrukce určeny ke kompletní výměně. Zdůrazňujeme, že je to právě předchozí vlastník kulturní památky, stát Česká republika, který nechal kulturní památku po nepochopitelně dlouhou dobu chátrat, což vedlo k jejímu zásadnímu poškození, které je nám nyní vytýkáno. Jinými slovy, aktuální stav kulturní památky nepochybně není důsledkem jednání či opomenutí naší společnosti.

V minulosti jsme zdejšímu úřadu oznamovali, že byla vedena aktivní jednání se strategickým finančním partnerem o jeho participaci na kompletní rekonstrukci památky. Tyto podklady byly ze strany strategického partnera zpracovány v roce 2016 – 2017. Z podkladů, které si tento partner nechal v dané souvislosti vypracovat, vyplynulo, že stav památky ve srovnání s jejím stavem v roce 2007 a 2008, odpovídající době kdy jí stát prodal, došlo pouze k lokálnímu zhoršení některých částí krovu a celkově je tedy rozsah změny malý. Dále došlo k mírnému zhoršení vlhkostního stavu zdiva, a to výhradně v místě zjištěného dlouhodobého generačního zatékání. Dále byly zjištěny nezměněné hodnoty pevnosti a salinity zdiva a hlavní nosné i nenosné konstrukční části budovy nevykazují míru poškození, která by jakkoli ohrožovala statiku budovy. Tyto podklady strategického partnera jsou průběžně aktualizovány a z jejich

aktuálního znění vyplývá, že nedošlo ke zhoršení stavu památky jiného, než bylo popsáno výše. Dále bychom rádi zdůraznili, že plníme řádně a včas veškeré požadavky, které jsou nám ukládány v návaznosti na opakované kontrolní prohlídky nařizované příslušným stavebním úřadem. V mezidobí března 2017 až května 2017 tak došlo k provedení opravy říms a narušených částí omítky, k provedení opatření k zabránění opadávání uvolněných částí omítky, k provedení účinných opatření proti klimatickým vlivům, zejména k novému zakrytí střechy a k vyspravení již stávajících krycích plachet, tak aby se vyloučilo zatékání do objektu. Dále došlo k provedení účinných opatření k zabránění opadávání uvolněných částí kamenných bloků u podezdívky na chodník. V prosinci 2017 dále došlo k provedení vyspravení oplocení.

Zástupce odpovědného subjektu zakládá do spisu protokol o provedení kontrolní prohlídky stavu nadstřešního zdiva ze dne 7. 2. 2018.

Dále uvádí, že došlo v období října a listopadu 2017 k odstranění plachet ze střechy a k jejich nahrazení pevnou krytinou, k revizi stávajících a k revizi a doplnění stávajících okapních žlabů, k zajištění zdiva v místech bez štukové výzdoby vápennou maltou, k zajištění dokumentace štukové výzdoby tzv. 3Dscanem. Dále došlo ke statickému zajištění stropů a podlah. Rádi bychom shrnuli, že na ony opravy uvedené výše vlastník vynaložil nemalé finanční prostředky, a to prostředky v řádu statisíců korun českých.

Rádi bychom učili návrh na doplnění dokazování v rámci zdejšího řízení, a to ve smyslu řádného posouzení stavu budovy a všech jejích částí, a to ohledáním na místě za účasti příslušného znalce z oboru.

Společnost by ráda podotkla, že je stále držitelem platného a účinného stavebního povolení, přičemž v souladu s tímto povolením v dílčí části postupovala a hodlá v plném rozsahu postupovat i do budoucna. Jak totiž potvrdil příslušný stavební úřad na kontrolní prohlídce předmětné památky, konané dne 20. 4. 2017, stavba byla v souladu se stavebním povolením zahájena nejpozději dne 3. 4. 2017.

Majetkové poměry společnosti v současné době nejsou příliš dobré, přičemž jejich konkrétní podoba bude doložena ve lhůtě 20 dnů.

Závěrem zástupce společnosti odkazuje na ustanovení § 21 zákona o přestupcích, které stanoví, že právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Máme za to, že i kdyby byl vytykány přestupek ze strany společnosti spáchán, což nebyl, lze na předmětnou situaci uvedené zákonné ustanovení aplikovat.

I kdyby byl předmětný přestupek spáchán, což nebyl, navrhuje v rámci předmětného řízení alternativně aplikovat ustanovení § 43 odst. 2 zákona o přestupcích in eventum ustanovení § 44 odst. 1 zákona o přestupcích, jinými slovy upustit od uložení správního trestu, popřípadě maximálně snížit výměru pokuty.

V souvislosti s již nastíněnou nevyhovující majetkovou situací společnosti upozorňujeme, že dle ustálené judikatury nesmí být případně uložená pokuta likvidační, přičemž v této souvislosti odkazujeme na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2015 čj. 10 As 261/2014-49.

Zástupce obviněného byl poučen o právech účastníka řízení, zejména o právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, o právu nevypovídat, o tom, že správní orgán nesmí obviněného nutit k výpovědi nebo doznání.

K námitce zástupce obviněného, že údajná zjištění správního orgánu uvedená v zahájení správního řízení o stavu kulturní památky je nucen označit za sporná, nepodložená a v mnohém v podstatě zkreslující, neboť valná část z těchto zjištění zdejšího orgánu totiž vyvěrá pouze z povrchního se seznámení se stavem kulturní památky, tato zjištění byla totiž formulována pouze na základě pohledu z ulice, bez jakéhokoliv ohledání, MHMP OPP uvádí, že disponuje pracovníky – odbornými referenty v oblasti památkové péče, kteří jsou schopni nestranně posoudit stav kulturní památky, což se také opakovaně stalo (viz fotodokumentace, která je součástí spisu). Sám vlastník kulturní památky opakovaně neumožnil obhlídku nemovitosti, kdy předmětem obhlídky měly být i vnitřní prostory. Toto tvrzení zástupce obviněného je pouze účelové, ve snaze vyhnout se postihu za porušení povinností, které vlastníku vyplývají z památkového zákona. Byl to sám vlastník kulturní památky, kdo opakovaně neumožnil ohledání kulturní památky, zejména jejich vnitřních prostor.

K námitce obviněného, že je to právě předchozí vlastník kulturní památky, stát Česká republika, který nechal kulturní památku po nepochopitelně dlouhou dobu chátrat, což vedlo k jejímu zásadnímu poškození, které je obviněnému vytýkáno, MHMP OPP uvádí, že obviněný je dle výpisu z veřejného seznamu (katastr nemovitostí) vlastníkem dotčené kulturní památky od roku 2012. Vlastník kulturní památky si musí být vědom toho, že oproti jiným vlastníkům nemovitostí, které nejsou kulturní památkou, má povinnosti vyplývající mu z ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona tj. povinnost na vlastní náklad pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením. Pokud vlastník zanedbává uvedené povinnosti, dopouští se přestupku, za který mu může být uložena pokuta až do výše 2 000 000 Kč. Povinnosti stanovené vlastníku kulturní památky v § 9 odst. 1 památkového zákona představují omezení vlastnických práv, jež vyplývá z článku 11 odst. 3 Listiny základní práv a svobod, podle kterého vlastnické právo zavazuje, není tedy neomezené a nesmí být zneužito v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy.

Rozsah prací, provedených dle sdělení zástupce obviněného v březnu až květnu 2017 (zejména provedení účinných opatření proti klimatickým vlivům, nové zakrytí střechy a vyspravení již stávajících krycích plachet, tak aby se vyloučilo zatékání do objektu) nebylo možno ověřit, neboť obviněný neumožnil pracovníkům MHMP OPP provést obhlídku (ohledání) vnitřních částí dotčené kulturní památky a nelze tedy ověřit účinnost shora uvedených opatření.

Z doloženého protokolu o provedení kontrolní prohlídky stavu nadstřešního zdiva včetně účinnosti dočasných opatření ze dne 7. 2. 2018, zpracovaného Ing. Janem Šulcekem vyplývá, že prohlídka byla zaměřena na účinnost ochranných a stabilizačních opatření, které byly na objektu provedeny v návaznosti na prohlídku a návrh opatření uvedených v posudku ze dne 14. 1. 2014 (Alston spol. s r.o.). Kontrolní prohlídka byla provedena z úrovně chodníku a předmětem prohlídky nebyly fasády ve štítech ani jihozápadní fasáda směrem ke kolejišti. Ze závěru kontrolní prohlídky vyplývá, že přestože provedená opatření zajišťují bezpečnost chodců v ulici Svobodova, jedná se pouze o **provizorní řešení**. V co nejkratší možné době je nutné budovu včetně fasády a střechy opravit. Z uvedeného vyplývá, že již v roce 2014, za vlastnictví obviněného, byl stav kulturní památky takový, že musela být realizována ochranná a stabilizační

opatření. Obviněný si tedy musel být vědom, v jakém stavu se kulturní památka nachází, a přesto nezačal provádět práce, které by zabránily dalšímu chátrání uvedené kulturní památky.

K návrhu zástupce obviněného na doplnění dokazování v rámci zdejšího řízení, a to ve smyslu řádného posouzení stavu budovy a všech jejích částí, MHMP OPP uvádí, že pokuta za neplnění povinností uložených vlastníkově kulturní památky v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona je ukládána za období od 13. 12. 2018 do 28. 2. 2019, tudíž ohledání za účelem posouzení stavu kulturní památky po tomto datu je pro vedené řízení irelevantní.

K námitce zástupce obviněného, že je stále držitelem platného a účinného stavebního povolení MHMP OPP uvádí, že v současné době žádné stavební práce na dotčené kulturní památce neprobíhají.

MHMP OPP neshledal důvod pro aplikaci ustanovení § 21 ZOP, neboť ze skutečností uvedených v odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že odpovědný subjekt rozhodně nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil.

MHMP OPP neshledal ani důvod pro aplikaci ustanovení § 43 odst. 2 ZOP, neboť neshledal, že by bylo lze důvodně očekávat, vzhledem k závažnosti přestupku, okolnostem jeho spáchání a osobě pachatele, že již samotné projednání věci před MHMP postačí k nápravě obviněného. Samotná závažnost spáchaného přestupku vylučuje možnost upustit od uložení správního trestu s ohledem na významný veřejný zájem, zájem na ochraně kulturního dědictví, který byl ohrožen. Je zcela zřejmé, že se upuštění od uložení správního trestu nabízí především v případech málo závažných, bagatelních přestupků, mezi které nelze zařadit přestupek spáchaný obviněným.

Současné MHMP OPP neshledal ani důvod, navržený obviněným, pro postup dle ustanovení § 44 ZOP, neboť toto ustanovení nelze vůbec v daném případě aplikovat, neboť dolní hranice sazby pokuty dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. a) památkového zákona není stanovena. Ustanovení § 44 ZOP pamatuje na případy, kdy zákon určuje dolní hranici sazby pokuty a kdy tak může dojít k tomu, že v konkrétním případě by byla pokuta nepřiměřeně přísná i v této nejnižší možné výměře a zároveň by nebyly splněny podmínky pro využití jiných institutů (například upuštění od uložení správního trestu); tento institut tedy umožňuje správnímu orgánu reagovat na okolnosti konkrétního případu. V daném případě však s ohledem na shora uvedené ustanovení nemůže být vůbec aplikováno.

Zástupce obviněného doložil do spisu přípisem ze dne 7. 5. 2019 majetkové poměry obviněného. Doložil výpisy ze svých (jediných) dvou bankovních účtů, potvrzujících hotovostní zůstatek ve výši pouhých 1.916,53 Kč (výpis z účtů č. 1010150023/2220, č. 1010150007/2220 vedených u Artesa, spořitelní družstvo, čísla výpisu 3/2019, období výpisů 1. 3. 2019 – 31. 3. 2019).

Obviněný je dle výpisu z Katastru nemovitostí, veřejného seznamu, vlastníkem kulturní památky nádraží Vyšehrad (č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, list vlastnictví č. 383) a dále jí svědčí vlastnické právo k nemovitostem se zápisem na listu vlastnictví č. 383: pozemek parc. č. 286 (výměra: 565 m², zastavěná plocha a nádvoří), pozemek parc. č. 284/10 (výměra: 1 248 m²,

druh pozemku: ostatní plocha), pozemek parc. č. 284/11 (výměra: 969 m², druh pozemku: ostatní plocha) v k. ú. Vyšehrad.

Z cenové mapy stavebních pozemků hl. m. Prahy pro rok 2019, která je veřejně dostupná na <https://mpp.praha.eu/app/map/cenova-mapal/>, se podává, že cena za m² parcely v dané lokalitě, kde jsou situovány shora uvedené pozemky – parcely ve vlastnictví obviněné, činí: 10 220 Kč za m² (např. pozemky parc. č. 247, 248, k. ú. Vyšehrad, ul. Svobodova, přímo přes komunikaci proti předmětné kulturní památce nádraží Vyšehrad a shora uvedeným parcelám), 10 220 Kč za m² (např. pozemek parc. č. 243, k. ú. Vyšehrad, ul. Na Slupi, bezprostředně sousedící s pozemkem parc. č. 284/11, k. ú. Vyšehrad), 11 570 Kč za m² (např. pozemek parc. č. 228/1, 231, k. ú. Vyšehrad, ul. Neklanova, přes vlakovou trať proti předmětné kulturní památce nádraží Vyšehrad a shora uvedeným parcelám). Z uvedeného je zřejmé, že hodnota pozemků ve vlastnictví obviněného je vysoká.

Z obchodního rejstříku – veřejného rejstříku MHMP OPP zjistil, že jediným společníkem obviněného s podílem 200 000 Kč (základní kapitál: 200 000 Kč) je obchodní korporace IMMO Slaný a.s., IČ: 281 46 387, se sídlem Ostrovského 253/3, 150 00 Praha 5, jejíž základní kapitál činí 2 000 000 Kč (splaceno 100%) s předmětem činnosti: pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor. Tato obchodní společnost ani obviněný nejsou ke dni vypracování tohoto rozhodnutí, tj. 2. 10. 2019 evidovány v insolvenčním rejstříku.

Vztahem výše pokuty a majetkových poměrů pachatele se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který ve svém usnesení č. j. 1 As 9/2008 – 133 dospěl k závěru, že „*Správní orgán vychází při zjišťování osobních a majetkových poměrů z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.*“ Likvidační pokutou přitom rozšířený senát rozumí sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. V dané souvislosti lze pak ještě upozornit na závěr Ústavního soudu vyslovený v jeho nálezu Pl. ÚS 3/02 ze dne 13. 8. 2002, že „...základním kritériem, ze kterého je třeba vycházet, je tzv. kritérium podstaty, dle kterého platí, že ne každé odnětí majetku na základě pokut, příp. poplatků a daní, zakládá zásah do vlastnických práv, nýbrž jen takové, jež majetkové vztahy dotčeného subjektu zásadně mění, tj. tak, že mění jeho celkovou majetkovou pozici „zmařením“ samé podstaty majetku“.

Nejvyšší správní soud ve shora uvedeném usnesení rozšířeného senátu také uvedl, že nutnost přihlížet k osobním a majetkovým poměrům neznamená, že by pokuta měla ztratit cokoli z své účinnosti. Aby pokuta naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele.

Vzhledem k tomu, že se v případě obviněného jedná o podnikatelský subjekt, a s ohledem na její majetkové poměry shora popsané má MHMP OPP za to, že uložená pokuta nemá s ohledem na její výši likvidační charakter.

Přípisem ze dne 17. 6. 2019 sdělil MHMP OPP účastníkovi řízení, že v řízení o přestupku dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona, vedeném pod sp. zn. S-MHMP 1650278/2018 ve vztahu k nemovitosti č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, která je kulturní památkou r. č. 50534/1-2274, byly shromážděny dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí ve věci. Obviněného vyzval v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí a případnému uplatnění námitek vůči nim ve stanovené lhůtě. Oznámení bylo odpovědnému subjektu doručeno dne 20. 6. 2019.

Obviněný možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí nevyužil.

Dne 16. 7. 2019 zaslal MHMP OPP NPÚ, s odkazem na ustanovení § 29 odst. 3 a § 31 odst. 2 písm. c), f), g) památkového zákona, žádost o zpracování odborného vyjádření k dané věci, konkrétně v jakém rozsahu byly neplněním povinností vlastníka dané kulturní památky (zanedbáváním péče) narušeny, ohroženy či poškozeny chráněné hodnoty dané kulturní památky, neboť toto zjištění má zásadní význam pro vyměření výše pokuty za daný přestupek. Jen na základě dostatečně odůvodněného rozhodnutí v předmětné věci lze dát vlastníku nemovitosti za porušování jeho povinností adekvátní pokutu.

Dále MHMP OPP požádal NPÚ o přesnou specifikaci hodnot dané kulturní památky a přesné sdělení, jaké konkrétní prvky a konstrukce byly poškozeny či zničeny od doby naposledy uloženého opatření - rozhodnutí MHMP OPP Sp. zn. S-MHMP 1341820/2016, čj. MHMP 813802/2017 ze dne 22. 5. 2017, které nabylo právní moci dne 21. 8. 2017, ve spojení s rozhodnutím Ministerstva kultury Sp. zn. MK-S 8509/2017 OPP, č. j. MK 50180/2017 OPP ze dne 10. 8. 2017, a jak se tedy konkrétně stav kulturní památky zhoršil, jak podstatně se snížila hodnota kulturní památky a v čem snížení hodnoty spočívá.

Dne 30. 7. 2019 obdržel MHMP OPP písemné vyjádření NPÚ čj. NPÚ-311/57140/2019 ze dne 29. 7. 2019 ve kterém uvádí, že: *„nádraží Vyšehrad se nachází ve stavu dlouhodobého zanedbávání údržby, což ve svém konečném důsledku může přejít v havarijní stav zapsané kulturní památky. Při deštích dochází k masivnímu zatékání vody provizorně zakrytými střechami do nosného obvodového zdiva objektu, zejména na jižní straně, ale i na severovýchodním nároží. Absentují zejména okapové svody a řádné zajištění střechy a krovů. Stávající zajišťovací práce lze označit za nedostatečné. Je nutné upozornit na propady peronu do suterénních prostor objektu a vytlučené luxfery podchodu ke zlikvidovanému ostrovnímu nástupišti. Nutno podtrhnout nyní rozsáhlé opady omítek, zdiva a střešní krytiny na všech obvodových stěnách objektu, zejména na opady na severní stěně západního křídla, kde počíná rychlá degradace cihelného zdiva. Mezi chráněné památkové hodnoty v případě nemovitých kulturních památek patří celý jejich vnější plášť – fasáda, střecha a okna i dveře, ale i vnitřní prostory včetně výplňových prvků, obložení a dlažeb. Výše uvedenými nedostatečnými zajišťovacími pracemi a přímým a nepřímým působením povětrnostních podmínek byly znehodnoceny a zničeny zejména ve značném rozsahu vnější fasády včetně zdobných štukových prvků, klempířské prvky, zámečnické prvky, narušen původní krov vlhkostí, kde působí dřevokazné houby. Hodnotné výplňové prvky – okna a dveře byly z interiérů vytrhány a*

odvezeny, v exteriéru jsou výplňové prvky zčásti zajištěny proti vniknutí, zčásti vystaveny snahám o zničení, průnik do objektu.“

K tomu MHMP OPP uvádí, že se nemůže ztotožnit s vyjádřením NPÚ, týkajícím se stavu vnitřních prostor uvedené kulturní památky, neboť vlastník opakovaně neumožnil MHMP OPP ověření stavu vnitřních prostor uvedené kulturní památky.

Přípisem ze dne 7. 8. 2019 sdělil MHMP OPP obviněnému, že v řízení o přestupku dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona, vedeném pod sp. zn. S-MHMP 1650278/2018 ve vztahu k nemovitosti č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, která je kulturní památkou r. č. 50534/1-2274, byly shromážděny dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí ve věci. Obviněného vyzval v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí a případnému uplatnění námitek vůči nim ve stanovené lhůtě. Oznámení bylo odpovědnému subjektu doručeno dne 12. 8. 2019.

Obviněný možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí nevyužil.

MHMP OPP uvádí, že obviněnému bylo umožněno uplatnit svá procesní práva v rámci vedeného řízení v plném rozsahu. Již v oznámení o zahájení řízení byl obviněný poučen o svých právech i o skutečnosti, že po provedeném řízení je MHMP OPP oprávněn uložit v daném případě správní trest pokuty až do výše 2 000 000 Kč a že při stanovení výše pokuty MHMP OPP přihlédne zejména k povaze a závažnosti posuzovaného přestupku a k polehčujícím či přitěžujícím okolnostem (§ 38, § 39 a § 40 ZOP).

MHMP OPP konstatuje, že bylo obviněnému z přestupku umožněno, aby se k věci vyjádřil v souladu s § 73 odst. 2 ZOP a umožněno v souladu s § 38 odst. 1 a § 36 odst. 1, 3 správního řádu nahlédnout do spisového materiálu ve věci, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí.

Přestupek, který spáchal obviněný, posuzuje MHMP OPP pouze z hlediska památkové péče, a sice z hlediska dodržení předpisů účinných na úseku státní památkové péče, MHMP OPP posuzuje míru porušení památkového zákona.

Nepečování o zachování kulturní památky, neudržování ji v dobrém stavu a nechránění ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením je za přestupky označeno v ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona. Formální znak těchto přestupků je v daném případě dán, znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupky kvalifikoval MHMP OPP jako činy protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že je dán i materiální znak, a sice společenská škodlivost přestupků (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“). Správní orgán při své rozhodovací činnosti vycházel též z rozsudku NSS (8As 29/2007-131),

který stanoví, že jedním ze znaků správního deliktu (přestupku) je společensky nebezpečné jednání a že pro jejich trestnost platí podobné principy a pravidla, jako v případě trestných činů. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu (přestupku), pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jednání musí tedy vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti. Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů (přestupků) musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání.

MHMP OPP přihlédl, že společenská nebezpečnost v tomto konkrétním případě není nepatrná, a to vzhledem k existenci přitěžující okolnosti, která zvyšuje společenskou nebezpečnost předmětného deliktního jednání obviněného. Jedná se o skutečnost, že s obviněným v oblasti působnosti MHMP OPP ve vztahu k dotčené nemovitosti, vedl MHMP OPP nápravné správní řízení za porušení povinností stanovených vlastníku kulturní památky na základě památkového zákona. Konkrétně s ohledem na neutěšený stav objektu bylo vydáno rozhodnutí o uložení opatření Sp. zn. S-MHMP 1341820/2016, č. j. MHMP 813802/2017 ze dne 22. 5. 2017, které bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva kultury (dále jen MK) Sp. zn. MK-S 8509/2017 OPP, čj. MK 50180/2017 OPP (nabytí právní moci dne 21. 8. 2017).

Ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona zakotvuje základní vztahy ke kulturní památce, když upravuje povinnosti vlastníka kulturní památky. Povinnosti stanovené vlastníkově kulturní památky památkovým zákonem představují omezení vlastnických práv zakotvených v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Ústavní základ tohoto zákonného omezení je zakotven v čl. 11 odst. 3 usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD (dále jen LZPS), podle kterého vlastnictví zavazuje, není neomezené a nesmí být zneužito v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Ochrana veřejného zájmu v tomto případě plyne z památkového zákona a z vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se tento zákon provádí. S tímto ustanovením nepřímou souvisí čl. 35 odst. 3 LZPS, podle kterého nikdo nesmí poškozovat kulturní památky nad míru stanovenou zákonem. Plněním povinností vlastníka kulturní památky je i dodržení památkovým (ale i stavebním) zákonem předpokládaného postupu v rámci povolovacích režimů zamýšlených zásahů na nemovité kulturní památce (zamýšlené rekonstrukce, resp. její obnovy). Podle ustanovení § 14 odst. 1 památkového zákona je vlastník kulturní památky povinen, zamýšlí-li provádět její obnovu (údržbu, opravu, rekonstrukci, restaurování nebo jinou úpravu), požádat předem o závazné stanovisko MHMP OPP k této obnově (toto ustanovení navazuje na obecně vymezené a stanovené povinnosti vlastníků kulturních památek, upravené v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona).

MHMP OPP dodává, že obviněný má k rekonstrukci dotčené kulturní památky k dispozici závazné stanovisko č.j. S-MHMP 1180739/2013, týkající se rekonstrukce nemovitosti – stavby č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, které bylo jedním z podkladů pro vydání stavebního povolení. Na kulturní památce žádné viditelné stavební práce neprobíhají.

Vlastník má ve vztahu ke své kulturní památce široký katalog povinností, některé z nich jsou uvedeny ve výčtu ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona. Smyslem takto vymezených zákonných povinností vlastníků kulturních památek je zachování kulturní památky a jejích památkových hodnot a eliminování vlivů, které by mohly kulturní památku poškodit či zničit. Zejména je vlastník kulturní památky povinen udržovat ji v dobrém stavu a pečovat o její zachování – jde o zachování kulturní památky jako takové, tedy jako věci ve smyslu zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, ale především i o *zachování kulturně-historických hodnot*, pro které se stala kulturní památkou. Tyto hodnoty je třeba chránit pro příští generace. Orgány státní památkové péče jsou povolány k tomu, aby tyto hodnoty hájily a dbaly jejich ochrany.

Plnění povinností, které vlastníkově kulturní památky vyplývají z ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona mohou mít jak podobu zdržení se určitého jednání, tak i podobu aktivního chování. V řešeném případě je protiprávním jednáním účastníka řízení nekonání, neboť ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 citovaného zákona měl za povinnost konat – pečovat o zachování kulturní památky a udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením a znehodnocením.

Povinnosti uložené v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona jsou konstruovány jako povinnosti základní a nezbytné pro zachování kulturní památky a jejích hodnot. Smyslu a účelu těchto povinností může být dosaženo pouze jejich pravidelným výkonem, tím že bude prováděna soustavná *údržba* kulturní památky a zabezpečovací práce, kterými bude předcházeno vzniku ohrožení a poškození, resp. znehodnocení. Soustavnou údržbou jsou průběžně prováděné práce směřující k zachování kulturní památky, umožňující ji užívat odpovídajícím způsobem, aniž by při tom docházelo ke změně její podstaty a ztrátě byť i dílčích kulturně-historických hodnot.

V této souvislosti je na místě taktéž připomenout, že ve vztahu k nemovitostem je třeba respektovat jejich význam stavebnětechnický, tak jak stanoví stavební zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, ustanovení § 3 odst. 4, ze kterého vyplývá, že je vlastník nemovitosti povinen realizovat „údržbu stavby“ po celou dobu její existence, tj. práce, jimiž se zabezpečuje její dobrý stavební stav tak, aby nedocházelo ke znehodnocení stavby a co nejvíce se prodloužila její živostnost. Údržba je tedy definována funkcí, kterou mají udržovací práce ve vztahu k udržovanému objektu plnit. Údržba má dle stavebního práva stavebnětechnický význam. Nejde o každodenní běžnou péči jako je např. úklid, zametení cesty, shrabání listí apod., ale o činnosti, které mají vztah k stavebnětechnickému či konstrukčnímu charakteru nemovitosti.

Dobrým stavem kulturní památky se rozumí takový stav, v němž kulturní památka při běžném udržování a bez nutnosti obnovy, může sloužit svému společenskému účelu. O dobrém stavebnětechnickém stavu se v případě dotčené nemovitosti „nádraží Vyšehrad“ nedá hovořit, naopak, jak bylo zjištěno při obhlídce nemovitosti z veřejně přístupného místa, dochází k masivnímu zatékání vody provizorně zakrytými střechami do nosného obvodového zdiva objektu, chybí okapové svody, dochází k rozsáhlým opadům omítek, včetně štukových prvků, na všech obvodových stěnách objektu, místy začíná degradace cihelného zdiva (severní stěna

západního křídla), za atikami jsou viditelné porosty náletovou zelení, pod atikou chybějící či poškozené části prejzů kryjící štukové římsy, rozsáhlý propad konstrukce podlahy nástupiště a plošná destrukce původních secesních dřevěných výplní otvorů.

Udržování kulturní památky v dobrém stavu je přitom třeba vykládat tak, že vlastník je povinen zajistit, aby nedocházelo k jejím nepříznivým změnám.

V případě obviněného údržba je prováděna nedostatečně.

Po dobu neudržování kulturní památky obviněným subjektem, vlastníkem nemovitosti, dochází nejen *k ohrožení hodnot nemovitosti*, pro které byla za kulturní památku prohlášena, a taktéž dochází i k jejímu *poškození, resp. znehodnocení* této památky.

Ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona totiž dle rozsudku NSS ze dne 29. 5. 2014, č. j. 7 As 44/2014 – 79 vyplývá, že cit.: „*pojem znehodnocení je nutno vykládat jako podstatné snížení kulturní hodnoty památky (až na nulovou hodnotu), resp. její podstatné poškození. Zatímco v případě zničení jde o faktickou změnu stavu památky k horšímu – např. výrazné chátrání památkově chráněného domu, pro znehodnocení postačuje snížení kulturní hodnoty památky, pro které se stala kulturní památkou – např. poškození fresky, pro kterou je dům památkově chráněn, (v tomto případě je chráněn celý vnější plášť – fasáda, střecha, okna, dveře). Zároveň však nepostačuje snížení kulturní hodnoty či poškození památky pouze v nepodstatné míře.*“ K popisu kulturní hodnoty památky lze uvést, že budova nádraží Vyšehrad má vynikající secesní architekturu, postavená byla v letech 1904 – 1905, připisovaná arch. A. Balšánkovi, odráží koncepci C. a K. nádražních budov v urbanizovaném prostoru současného hlavního města, kde je doposud vzácně zachována koncepce i forma historické nádražní budovy a zejména hmotné podstaty. Je pozoruhodná nejen svým členěním a architektonickým ztvárněním, ale i kvalitními umělockořemeslnými prvky. Nádraží je rovněž významným dokladem rozvoje pražské železniční sítě a vysoké úrovně veřejných staveb z počátku 20. století. Ve své době bylo jedinečným dokladem vstupního objektu procesu drážní přepravy, v tomto případě jedinečně celkově zakomponovaného do zástavby lokality Vyšehradu. Secesní budova nádraží má osově symetrickou fasádu se zdůrazněnou střední částí doplněnou dvěma věžovými nástavbami a nižšími bočními křídly, na straně kolejiště je po celé délce kryté nástupiště se střechou nesenou zdobnými litinovými sloupy.

Vysoký násep umožnil zřízení vstupu na nástupiště podchodem přímo z ulice. V roce 1960 České dráhy stanici Vyšehrad zrušily, nadále však fungovala jako výpravná.

Budova nádraží Vyšehrad je významná památka, která mezi pražskými nádražími zaujímá mimořádné místo. Jde totiž o budovu, postavenou v secesním stylu, což je v souboru pražských nádraží (s výjimkou Hlavního nádraží) ojedinělé. Neobvyklá je i terénní situace – přízemí je v úrovni ulice, nástupiště je z hlediska ulice v 1. patře.

Přízemí je horizontálně bosované, s volutovými klenáky v překladech pravoúhlých oken a portálů s výjimkou středního v trojici vstupů mezi rizality; v lunetě, kryté klenutou markýzou, je nad ním reliéf okřídleného kola. Ve vodorovně rustikovaném 1. patře s ploše bosovanými pilíři na obou nárožích každého rizalitu jsou nad pravoúhlými okny rovné římsy na štíhlých volutových konzolách; ve vlysu secesní rostlinný ornament, na parapetech obdélníkové, ze stran vodorovně prořezávané výplně. Hladkou plochu kordonem odděleného 2. patra rámuje na rizalitech ploše bosované pilíře, nesoucí pod vrcholem na čabrakách roztřepených okrajů věnce

a visuté svazky květů. Rizalitová okna pod rovnými římsami se zubořezem mají stejné parapety jako v 1. patře, po jejich stranách jsou obdélné reliéfy fantastické rostlinné ornamentiky.

Objekt historické budovy je bez celoplošného využití téměř 50 let s minimálními novodobými stavebními zásahy. Právě z tohoto důvodu se v budově zachovala téměř kompletní výbava původních kvalitních uměleckořemeslných prvků (štuková výzdoba fasád a interiérů, truhlářské výplně dveří a oken včetně deštění a původní dlažba). Tyto prvky uměleckého řemesla jsou dokladem vysoké úrovně kladené na veřejné stavby vzniklé počátkem 20. století a jsou předmětem památkové ochrany.

Správní orgán uvádí, že přestupky popsané v ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona lze rozčlenit na přestupky ohrožovací a poruchové. Do první skupiny spadá „nepečování o zachování kulturní památky“, „neudržování kulturní památky v dobrém stavu“, a „nechránění kulturní památky před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením“. Ve všech těchto případech k naplnění skutkové podstaty přestupku nemusí dojít k účinku, tj. ke změně na hmotném předmětu útoku. Jedná se tedy o delikty ohrožovací.

Druhou skupinu tvoří „znehodnocení kulturní památky“ a „zničení kulturní památky“. U obou těchto skutkových podstat musí dojít ke zhoršení stavu kulturní památky (k jejímu znehodnocení či zničení). Jde tedy o delikty poruchové. Dle Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 44/2014 pojmy „znehodnocení“ a „zničení“ je třeba vykládat jako podstatné snížení kulturní hodnoty památky (až na nulovou hodnotu), resp. její podstatné poškození (až na destrukci). Zatímco v případě „zničení“ jde o fyzickou změnu stavu památky k horšímu (např. výrazné chátrání), pro „znehodnocení“ postačuje snížení kulturní hodnoty památky (např. poškození fresky, pro kterou je dům památkově chráněn). Pro naplnění obou skutkových podstat tedy nemusí dojít k úplné destrukci kulturní památky. Zároveň však nepostačuje snížení kulturní hodnoty či poškození památky pouze v nepodstatné míře (např. rezivějící okap, či několik chybějících střešních tašek). Dojde-li tedy v důsledku jednání vlastníka kulturní památky pouze k nepodstatnému snížení kulturní hodnoty památky nebo k jejímu nepodstatnému poškození, jedná se pouze o delikt ohrožovací. Toto nepodstatné snížení hodnoty či poškození je pak účinkem, který lze zohlednit při stanovení výše sankce.

Z výše uvedeného je zřejmé, že vlastník kulturní památky, tuto nechránil před ohrožením a poškozením, resp. znehodnocením tím, že o ni nepečoval a neudržoval ji v dobrém stavu. Jedná se tedy o tzv. *delikt (přestupek) ohrožovací*, kdy na objektu vlivem působení deliktního jednání obviněného dochází ke změně záležející ve zhoršení jeho stavu, dochází tedy k účinku, tj. změně na hmotném předmětu útoku, což se dle § 38 písm. b) ZOP přičítá k tíži obviněného při vyměření výše pokuty.

Zhoršení stavu se projevuje tak, že došlo k masivnímu a plošnému odpadnutí omítkové vrstvy se štukovou výzdobou na SV křídle objektu vpravo od centrální části fasády směrem do ulice, a to vlivem plošného zatečení skrz střechu (celá část 2. NP nad záchytnou sítí a část pod ní), zdivo je zjevně vlhké, zbytky omítek a štuků byly splaveny na chodníku pod místem dopadu; z fasád směrem do ulice průběžně odpadávají kusy štukové výzdoby, omítek a cihelného zdiva ve fragmentech, které většinou zachytí ochranná vysutá konstrukce se sítí; plošně odpadly štukové výzdoby, omítky a konstrukční prvky stavby (především římsa jižní fasády směrem

k nástupišti je v plošném rozpadu materiálu). Na východní straně štuková výzdoba již téměř plošně chybí a dochází k postupnému rozpadu cihelného zdiva, na západní straně již téměř odpadla štuková výzdoba, fragmenty jsou dochovány; střecha přístřešku nástupiště není kompaktní a funkční, v místě světlíků chybí skleněné desky a dochází k přímému zatékání vody na dlažbu, okapy a svody zcela chybí, dlažba přístřešku je místy propadlá a pokračuje její plošná destrukce, kusy dlažby jsou poházeny v ploše mezi přístřeškem a kolejištěm dráhy; chybějící systém odvodu dešťové vody nad přístřeškem nástupiště a na straně budovy orientované ke kolejišti (chybí okapy a svody); vytlučená a chybějící historická dlažba na nástupišti, rozsáhlý propad konstrukce podlahy nástupiště na více místech; dřevěné boční stěny přístřešku nástupiště jsou celoplošně v havarijním stavu. Zdivo je v havarijním stavu (především v horní části fasád ve styku se střechou, plošný rozpad atik, pravděpodobně opukových říms a nároží stavby), provizorně provedené lokální přešpicování je nefunkční, místy již odpadlé; pod atikou chybí či jsou poškozené části prežů kryjící štukové římsy; provizorní zakrytí střechy je místy vadně/neodborně položené a odchlíplé (stav dobře pozorovatelný především ze strany kolejiště), provizorní krytina nedoléhá k rovině střechy, či ji výrazně přesahuje, odtoková voda poté dopadá na nižší zděné části staveb a tím narušuje zdivo a omítky resp. štukovou výzdobu, které následně dále degradují; chybějí okapy a je nefunkční systém odvodu vody ze střech hlavní budovy, což má za následek plošné zatékání vody do zdiva fasád.

Památková hodnota objektu spočívá především v jeho celkové podobě a hmotovém začlenění do městského urbanismu, v nosných konstrukcích (obvodové a nosné zdi), jejich dispozicích a uměleckořemeslných dekoracích (štuky, plastická výzdoba), hodnotných površích (omítky, štuky, dlažby) i prvcích výplňových (střešní krytiny, okna, dveře).

Hodnota dotčených fasád spočívá zejména ve velmi kvalitním výtvarném, architektonickém a materiálovém ztvárnění.

Nosné konstrukce objektu jsou základní hodnotou památky, na jejich existenci je závislá samotná existence objektu.

Povinnosti plynoucí z ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona dále upřesňuje ustanovení § 8 vyhlášky Ministerstva kultury ČSR č. 66/1988 Sb., které v odst. 1 stanoví, že vlastník kulturní památky je povinen se postarat o včasnou přípravu a řádné provedení všech prací a jiných opatření potřebných k zabezpečení péče o kulturní památku, zejména

- a) dobrého technického stavu a estetického vzhledu kulturní památky,
- b) vhodného a přiměřeného užívání kulturní památky,
- c) příznivého prostředí kulturní památky,
- d) proti svévolnému poškozování, zničení nebo odcizení, nebo odcizení jejich odstranitelných součástí či příslušenství.

Pokud jde o estetický vzhled předmětné památky dle bodu a) ustanovení § 8 této vyhlášky, již z úvodních ustanovení památkového zákona vyplývá, že účelem tohoto zákona je vytvoření všestranných podmínek pro péči o kulturní památky takovým způsobem, který umožní, aby se podílely na rozvoji kultury, umění vědy a vzdělávání, formování tradic a vlastenectví a na estetické výchově (ustanovení § 1 památkového zákona). Udržování nemovitých památek v dobrém stavu tak nelze redukovat pouze na zachování jejich společenské funkce, nýbrž je nutné zohlednit také jejich *funkci estetickou*.

Jak bylo již řečeno, vlivem zatékání ze střechy a svodů došlo po celém plášti budovy k plošným odpadům secesní štukové výzdoby, omítek a konstrukčních prvků stavby (především římsa jižní fasády směrem k nástupišti je v plošném rozpadu materiálu), okna jsou místy vysklena a otevřena, za atikami viditelné porosty náletovou zelení, která nebyla dlouhodobě odstraňována a neodborně položené a odchlíplé provizorní zakrytí střechy plechem. Toto vše se projevuje navenek a stavba hyzdí okolí - nemá vzhled, náplň ani jinou připomínku původních hodnot.

Trvalou neúdržbou ze strany vlastníka nemovitosti tak nejsou dotčeny pouze kulturně historické hodnoty předmětné kulturní památky, ale též hodnoty dané lokality, kde byt' i nepatrná změna exteriéru může působit rušivě. Zanedbáváním péče ze strany vlastníka tak dochází nejen k úbytku hodnot předmětného domu, ale i úbytku kulturně historických hodnot lokality Svobodovy ulice.

Z výše uvedeného plyne, že povinnosti uvedené v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona (a konkretizované v dotčené vyhlášce) nejsou obviněným plněny.

Taktéž povinnost památku při výkonu svého vlastnického práva neohrožovat a nepoškozovat nad míru stanovenou zákonem vyplývá již ze samotné LZPS. Článek 35 odst. 3 LZPS je pak konkretizován v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, a to do té míry, že určuje dva okruhy povinností vlastníka kulturní památky. Jednak je vlastník povinen užívat kulturní památku pouze způsobem, který odpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě a technickému stavu a dále pak na vlastní náklad pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit před ohrožením, poškozením či znehodnocením i odcizením. Udržování památky v dobrém stavu je přitom třeba vykládat tak, že vlastník je povinen zajistit, aby nedocházelo k jejím nepříznivým změnám. V dotčeném případě došlo dlouhotrvající neúdržbou ze strany vlastníka k narušení konstrukcí nemovitosti i k estetické degradaci fasády a střechy. Takový stav je nepochybně v rozporu s povinností zajistit dobrý technický stav nemovité památky (ustanovení § 8 vyhlášky č. 66/1988 Sb.), neboť je poškozováno zdivo a secesní fasáda a střecha nemovitosti. Dále je uvedený stav rovněž v rozporu s povinností chránit památku před znehodnocením, jelikož je ohrožena nosná konstrukce nemovitosti, která tvoří základní hodnotu této památky.

Předmětem památkové ochrany kulturních památek je objekt jako celek, zejména jeho historické vodorovné a svislé nosné konstrukce (zdivo, klenby, trámové stropy, krov, včetně všech historických prvků a detailů), ale i veškeré autentické konstrukce a prvky nenosné a výplňové (mezi jiným i střešní krytina včetně všech autentických historických prvků a detailů).

Pro zachování zásadních hodnot kulturní památky nádraží Vyšehrad je nutné trvat nejen na zachování vnějšího pláště, ale i střechy a obnově prvků, které jsou pro zachování secesního charakteru budovy elementární a tvoří neoddelitelnou součást objektu prohlášeného za kulturní památku. Původním prvkům je nutné uchovat důsledně originální podobu (nebo zhotovit věrnou kopii), tyto zdánlivé a často podceňované detaily představují, a to obzvláště v případě secese, těžiště památkové hodnoty objektu.

Dotčená kulturní památka č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, „nádraží Vyšehrad“ je nemovitou kulturní památkou. Jedná se o významnou kulturní památku secesního nádražní

(výpravní budovy s nástupištěm), která je dle umělecko-historického rozboru připisována architektu Antonínu Balšánkovi. Vystavěna byla v letech 1904-05 na trati mezi Hlavním a Smíchovským nádražím.

Hlavní budova (parc. č. 286, přesahuje na parc. č. 284/1) je složena ze středního vyššího objektu a postranních dvoutraktových nižších křídel. Při ulici je budova dvoupatrová, ze strany kolejíště a nástupiště jednopatrová. Náročně členěné fasády jsou bohatě zdobeny architektonickými a uměleckými prvky. Uliční fasáda je členěna pásovou rustikou a zakončena profilovanou římsou, obě boční fasády vybíhají do trojúhelných štítů s dřevěnými výplněmi. Nástupiště je kryto dřevěnou konstrukcí a dřevěnými zasklenými stěnami. Nádraží v Praze na Vyšehradě významným způsobem dokládá rozvoj pražské železniční sítě a navazuje na trasu Železničního mostu.

V době prohlášení za kulturní památku v roce 2000 hodnota objektu byla spatřována v tom, že se jednalo o vynikající secesní architekturu pozoruhodnou svým členěním i detailem, spojenou s kvalitními prvky uměleckého řemesla i tesařskými detaily. Je dokladem vysoké úrovně kladené na veřejné stavby vzniklé počátkem 20. století. Celý areál vytváří vzácně dochovaný architektonický a funkční celek navazující na trasu Železničního mostu. Významným způsobem dokládá rozvoj pražské železniční sítě.

Z výše uvedeného vyplývá, že budova má hodnotu z hlediska lokální svébytnosti a charakteristiky prostředí.

Památková hodnota objektu spočívá především v jeho celkové podobě a hmotovém začlenění do městského urbanismu, v nosných konstrukcích (obvodové a nosné zdi, konstrukce krovu a trámové konstrukce, litinové nosné sloupy), jejich dispozicích a uměleckořemeslných dekoracích (štuky, plastická výzdoba), hodnotných površích (omítky, štuky, dlažby) i prvcích výplňových (střešní krytiny, okna, dveře).

Hodnota dotčených fasád spočívá zejména ve velmi kvalitním výtvarném, architektonickém a materiálovém ztvárnění.

Řemeslné a uměleckořemeslné prvky a detaily fasád tvoří jeden stylový celek s objektem, podílejí se nezpochybnitelně na jeho charakteru, architektonickém výrazu, jednoznačně určují dobu realizace objektu a mají hodnotu historického dokumentu dokládající technickou úroveň řemesel své doby. V dané architektuře detaily „dělají“ celek, „rozhodují“ o jeho vzhledu, vytvářejí charakter zejména u secesních staveb, jako je dotčený objekt.

Výše popsaný stav kulturní památky je důsledkem zanedbávání povinností vlastníka kulturní památky stanovených mu v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, tj. na vlastní náklad pečovat o zachování uvedené kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením a poškozením, resp. znehodnocením, když neprovádí pravidelnou údržbu kulturní památky. Především obviněný nezabezpečil objekt proti zatékání vody, která může následně při déletrvajícím působení negativně ovlivnit statiku stavby samé (klempířské prvky jsou nefunkční, příp. zcela chybí, okna jsou rozbitá, nedostatečně zabezpečená, do konstrukcí masivně zatéká) a nezabezpečil jej před dalšími negativními povětrnostními vlivy, čímž způsobil degradaci nemovitosti (odpadávání omítek, plísň, koroze).

Obviněný dále nezabezpečil ochranu jednotlivých prvků:

římisa jižní fasády směrem k nástupišti je v plošném rozpadu materiálu; na východní straně štuková výzdoba již téměř plošně chybí a dochází k postupnému rozpadu cihelného zdiva; na západní straně již téměř odpadla štuková výzdoba (fragmenty jsou dochovány); po plášti budovy se nachází graffiti; střecha přístřešku nástupiště není kompaktní a funkční, v místě světlíků chybí skleněné desky a dochází k přímému zatékání vody na dlažbu; okapy a svody zcela chybí. Dlažba přístřešku je místy propadlá a pokračuje její plošná destrukce, kusy dlažby jsou poházeny v ploše mezi přístřeškem a kolejištěm dráhy. Okna jsou místy vysklena a otevřena, okna v centrální uliční části jsou poškozena (odlomení okapnice a klapačky). Havarijní stav zdiva (především v horní části fasád ve styku se střechou, plošný rozpad atik, pravděpodobně opukových říms a nároží stavby); provizorně provedené lokální přešpricování fasády je nefunkční, místy již odpadlé. Pod atikou chybí či jsou poškozené části prežů kryjící štukové římsy. Provizorní plechová krytina nedoléhá k rovině střechy, či ji výrazně přesahuje, odtoková voda poté dopadá na nižší zděné části staveb a tím narušuje zdivo a omítky resp. štukovou výzdobu, kterou následně dále degraduje. Chybějící okapy a nefunkční systém odvodu vody ze střech hlavní budovy mají za následek plošné zatékání vody do zdiva fasád. Nad přístřeškem nástupiště a na straně budovy orientované ke kolejišti chybí okapy a svody. Historická dlažba na nástupišti chybí nebo je poškozená. Propad konstrukce podlahy nástupiště na více místech. Destrukce původních secesních dřevěných výplní otvorů (dveře poškozeny i provedením provizorního zabezpečení), na okenní rámy stéká voda z fasády a rámy uhnívají, z exteriéru pozorovatelné chybějící prvky kování (olivy, půlolivy); dřevěné boční stěny přístřešku nástupiště celoplošně již v havarijním stavu.

Ze shromážděných podkladů pro rozhodnutí ve věci přestupkového řízení vyplývá absence soustavné péče vlastníka o kulturní památku a popsany a zdokumentovaný stav svědčí o tom, že není nadále prováděna základní údržba dotčené kulturní památky. Takovýto postup ze strany vlastníka není řádnou péčí o kulturní památku.

MHMP OPP pro informaci uvádí, že dobu protiprávního jednání obviněného vymezil ve výroku tohoto rozhodnutí od doby, kdy pracovníci MHMP OPP zjistili porušení povinností vlastníka nemovitosti při obhlídce nemovitosti dne 13. 12. 2018, do doby, kdy bylo řízení o přestupku zahájeno, tj. do 28. 2. 2019, kdy bylo obviněnému doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku.

MHMP OPP má za jednoznačně prokázané, že vlastník kulturní památky svým jednáním, resp. opomenutím (nekonáním) naplnil více skutkových podstat přestupků dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona a uložení úhrnné pokuty je důvodné (§ 41 odst. 1 ZOP).

Vlastník kulturní památky si je nepochybně vědom, že své povinnosti ve vztahu ke kulturní památce zanedbává. Ve vztahu ke kulturní památce již bylo také rozhodnuto v řízení o uložení opatření podle § 10 odst. 1 památkového zákona. Vlastník kulturní památky se však dosud nezačal o kulturní památku řádně starat, a proto se očekává, že právě uložení sankce bude mít pro pachatele přestupku též funkci motivační, aby efektivně působila jako trest i jako odstrašení pro jeho další chování.

Odpovědnost za přestupek spáchaný právnickou osobou je odpovědností objektivní, odpovědností za výsledek, resp. následek, bez ohledu na zavinění. MHMP OPP s odkazem na výše uvedené konstatuje, že své povinnosti si odpovědný subjekt musel být vědom a měl tak za situace, kdy porušil zákonnou povinnost, důvodně předpokládat, že porušení zákonné povinnosti s sebou nese odpovědnost za takové porušení (delikt ní odpovědnost).

Obviněný spáchal předmětné přestupky neplněním svých zákonem stanovených povinností. Jako adresát rozhodnutí MHMP OPP v předchozím řízení o uložení opatření podle ustanovení § 10 odst. 1 památkového zákona musel tedy vědět o povinnostech, které mu ve vztahu k dotčené kulturní památce z památkového zákona vyplývají. Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že obviněný si musel být vědom, že zanedbáváním péče o kulturní památku porušuje povinnosti stanovené památkovým zákonem a že mu za absenci péče o kulturní památku hrozí uložení pokuty, resp. sankce.

Skutečnost, že obviněný neplní řádně své povinnosti ve vztahu ke kulturní památce, se na této kulturní památce projevuje, její stav není dobrý (udržovat kulturní památku v dobrém stavu vlastníkov i ukládá zákon), naopak postupuje její degradace, jak je popsáno výše.

MHMP OPP je povinen zkoumat naplnění obligatorních znaků objektivní stránky v dané věci dotčené skutkové podstaty, kterými jsou: jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi.

Explicitně z ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona vyplývají vlastníku kulturní památky povinnosti na vlastní náklad pečovat o zachování uvedené kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením a poškozením, neplnění těchto povinností znamená porušení právní povinnosti a vyvolání, resp. způsobení protiprávního stavu. MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky více skutkových podstat přestupků dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona a že výše popsaným jednáním se obviněný dopustil protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek. Odpovědný subjekt tedy spáchal přestupky podle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona v jednočinném souběhu. Účinek přestupků zohlednil MHMP OPP při ukládání výše správního trestu (§ 38 písm. b) ZOP).

Při svém rozhodování MHMP OPP vycházel zejména z obhlídek kulturní památky z veřejně přístupného místa ve dnech 13. 12. 2018, 8. 1. 2019, 12. 2. 2019, 19. 2. 2019, včetně fotodokumentace pořízené při těchto obhlídkách, z podnětu a vyjádření NPÚ a jím přiložené fotodokumentace, z poskytnutých písemných vyjádření obviněného i jeho právního zástupce. MHMP OPP přihlédl ke všem skutečnostem, které vyšly v řízení najevo, zjišťoval všechny okolnosti pro ochranu veřejného zájmu, jak mu ukládá zákon.

MHMP OPP zvážil všechny výše uvedené podklady a vycházel z objektivně zjištěného skutkového stavu. V rámci vedeného přestupkového řízení postupoval v souladu s ustanovením § 2 správního řádu, kdy správní orgán musí dbát, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Správní orgán v souladu s ustanovením § 3 správního řádu zjišťoval stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, v souladu s ustanovením § 50 odst. 3 správního řádu zjistil všechny

okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a zjistil všechny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být v řízení uložena povinnost. V souladu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu MHMP OPP hodnotil všechny podklady a důkazy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, každý jednotlivě a ve vzájemné souvislosti, současně MHMP OPP přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůty pro projednání přestupků. Přestupky, kterých se obviněný neplněním zákonných povinností vlastníka kulturní památky dopustil, jsou přestupky trvající v souladu s ustanovením § 8 ZOP, neboť obviněný neplněním povinností vlastníka kulturní vyvolal protiprávní stav, který následně udržuje; takové jednání tvoří jeden skutek, a to až do okamžiku ukončení, resp. odstranění protiprávního stavu. Účastník řízení vyvolal protiprávní stav nekonáním. Podle teorie správního trestání, která vychází z teorie trestního práva, je mezníkem, který odděluje sankcionované jednání od dalšího, právě sdělení obvinění podezřelému.

Podle ustanovení § 30 písm. b) ZOP činí promlčecí doba 3 roky, neboť dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. a) památkového zákona lze uložit správní trest – pokutu s horní hranicí 2 000 000 Kč. Oznámením o zahájení řízení o přestupku a též vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, se promlčecí doba přeruší, začíná běžet nová promlčecí doba, a odpovědnost za přestupek v daném případě v souladu s ustanovením § 32 ZOP zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání.

Dle ustanovení § 31 odst. 2 písm. c) ZOP začíná u trvajícího přestupku promlčecí lhůta běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo k odstranění protiprávního stavu.

Lhůta pro projednání přestupku a uložení pokuty byla tedy zachována.

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem): k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), době trvání protiprávního jednání, resp. stavu, k významu a hodnotám dané nemovitosti, k rozsahu způsobené škody a povaze činnosti právnické osoby. S ohledem na tyto meze správního uvážení MHMP OPP shledal, že pokuta vyměřená ve výroku rozhodnutí je adekvátní, s ohledem na *individualizaci trestu* v dané věci.

NSS v rozsudku č. j. 7 As 71/2010 – 97 ze dne 30. 9. 2010, publ. pod č. 2209/2011 Sb. NSS uvedl, že cit.: „*mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.*“

Dotčená nemovitost je kulturní památkou, která chátrá. Degradace se nejvíce týká památkově nejnehodnotnějších součástí nemovitosti, a to jejích konstrukcí a hodnotných prvků, které prakticky již neexistují nebo jsou ve špatném stavu (viz výše). Kulturní památky podléhají zvláštnímu (přísnějšímu) režimu státní památkové péče než jiné nemovitosti, jsou individuálně chráněny. Zájem státní památkové péče je v daném případě tedy velký.

MHMP OPP při vyměření výše ukládané pokuty přihlédl i k době, po kterou obviněný porušuje zákonné povinnosti vlastníka a kterou MHMP OPP vymezil ve výrokové části tohoto rozhodnutí. MHMP OPP přihlédl i k tomu, že k porušení povinností vlastníka kulturní památky došlo i přes skutečnost, že mu bylo již uloženo nápravné opatření. K tomu, že obviněný i přes uložené nápravné opatření porušuje památkový zákon, což má za následek zhoršování stavu nemovitosti, musel MHMP OPP přihlédnout jako k přitěžující okolnosti. Vlastník se prokazatelně nezačal řádně starat o dotčenou kulturní památku, a to ani přes uplatňování nástrojů, které zákon dává orgánu státní památkové péče. Z důvodu jeho přetrvávající nečinnosti devastace kulturní památky pokračuje. Tato chátrá povětrnostními vlivy, především proto, že není řádně provedeno zabezpečení proti zatékání do objektu a následné poškozování fasád objektu. Stav kulturní památky se stále zhoršuje z důvodu absence řádné péče vlastníka. Soustavné dlouhodobé zanedbávání péče o kulturní památku znamená, že MHMP OPP musí uložit pokutu v takové výši, aby pokuta naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence.

Ukládaná pokuta musí být proto dostatečně citelným zásahem do majetkové sféry pachatele, aby svůj účel splnila, neboť účelem sankce je postih povinného, tzn. trest za neplnění povinností stanovených v právních předpisech. MHMP OPP musel přihlédnout ke skutečnosti, jako *k okolnosti přitěžující*, že s obviněným vedl již v minulosti nápravné správní řízení za porušení povinností stanovených vlastníku kulturní památky, a i přesto nijak nezměnil svůj přístup ke kulturní památce.

MHMP OPP dále přihlédl i k majetkovým poměrům účastníka řízení, zjistitelným z katastru nemovitostí (viz níže) a k povaze činnosti právnické osoby (§ 37 písm. g) ZOP).

MHMP OPP při stanovení výše pokuty zvažoval, které *polehčující okolnosti* by mohl přičíst účastníkovi řízení, tyto však neshledal. Jak již bylo uvedeno výše, správní orgán při vyměření výše sankce zohlednil skutečnost, že se v daném případě jedná o delikt ohrožovací. Nadto musel přihlédnout taktéž ke skutečnosti, že v daném případě došlo ke zhoršení stavu nemovitosti, tj. došlo ke změně na předmětu útoku, což je přičítáno k tíži obviněnému při vyměření výše pokuty, jedná se tedy o *přitěžující okolnosti*. MHMP OPP po zvážení relevantních okolností uložil pokutu ve spodní hranici zákonné sazby, když horní hranice rozpětí je 2 000 000 Kč. Udělení nižší pokuty by správní orgán považoval za „nepřiměřeně mírné“ vzhledem k individualizaci trestu v dané věci.

MHMP OPP předpokládá, že pokuta v uložené výši již zapůsobí na chování vlastníka ve vztahu ke kulturní památce a bude tak pro vlastníka kulturní památky dostatečně motivační, aby se začal o kulturní památku řádně starat. Uložená pokuta by měla již působit preventivně s ohledem na další chování pokutovaného subjektu ve vztahu k hodnotám chráněným příslušnými ustanoveními památkového zákona. Vyměřená pokuta odpovídá dle názoru MHMP OPP provedenému zásahu na nemovitosti z hlediska rozsahu a následků v daném případě.

MHMP OPP konstatuje, že pokuta je přiměřená i s ohledem na majetkové poměry účastníka řízení a není pro účastníka řízení likvidační. Z judikatury Ústavního soudu (např. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 38/02, I. ÚS 426/0) a Nejvyššího správního soudu (usnesení rozšířeného senátu sp. zn. I As 9/2008, ze dne 20. 4. 2010, rozhodnutí sp. zn. 2 As 60/2010, ze dne 11. 8. 2010) vyplývá

požadavek, aby správní orgán přihlížel k majetkovým poměrům účastníka řízení do té míry, aby výsledná pokuta byla sice citelným zásahem do majetkové sféry účastníka řízení, nikoliv však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným, který má likvidační účinky. Při zjišťování osobních a majetkových poměrů má správní orgán vycházet z informací, které vyplynuly v průběhu řízení, či které byly poskytnuty účastníkem řízení. Pokud se správnímu orgánu takových podkladů nedostává, výši pokuty stanoví odhadem. Nejvyšší správní soud ve shora uvedeném usnesení rozšířeného senátu uvedl, že nutnost přihlížet k osobním a majetkovým poměrům neznamená, že by pokuta měla ztratit cokoli ze své účinnosti. Aby pokuta naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. MHMP OPP dovodil majetkové poměry účastníka řízení z LV vlastníka katastru nemovitostí pro obec Praha. Učiněná zjištění svědčí o tom, že pokuta v uložené výši nemůže být pro účastníka řízení likvidační, neboť daný subjekt, který je právnickou osobou, společností s ručením omezeným, s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor. Společníkem obviněného je společnost IMMO Slaný a.s., se sídlem Ostrovského 253/3, 150 00 Praha 5 se základním kapitálem 2 000 000 Kč (k tomu viz strana 10 – 11 rozhodnutí).

Povinnost uhradit náklady řízení byla uložena dle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP, ve spojení s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a dle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

Správní orgán po zvážení všech zjištěných skutečností rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podat podle ustanovení § 96 a násl. ZOP a § 81 a násl. správního řádu odvolání, ve kterém uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, v čem se spatřuje namítaný rozpor s právními předpisy, případně poukáže na jinou nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, ve lhůtě 15 (patnácti) dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to k Ministerstvu kultury, podáním u MHMP OPP, na výše uvedenou adresu našeho úřadu.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravují § 23 a § 24 správního řádu, která stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastížen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odvolání). Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Podle § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.


Mgr. Jiří Skalický
ředitel odboru

otisk úředního razítka

podepsáno elektronicky



Rozdělovník:

Doručuje se do datové schránky do vlastních rukou:
adresát